

ט בְּמָה יִזְכֶּה נָעַר אֶת אֲרָחוֹ לְשֹׁמֵר בְּדַבָּרְךָ: י בְּכָל לְבִי דְרָשְׁתִּיךָ אֵל תִּשְׁנִינִי
מִמִּצּוֹתֶיךָ: יא בְּלִבִּי צִפְנִיתִי אִמְרֹתֶיךָ לְמַעַן לֹא אֶחְטֵא לָךְ: יב בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לְמַדְנֵי חֻקֶּיךָ: יג בְּשִׁפְתֵי סִפְרֹתֵי כָל מִשְׁפָּטֵי פִיךָ: יד בְּדֶרֶךְ עֲדוֹתֶיךָ שִׁשְׁתִּי
בַּעַל כָּל חוֹן: טו בְּפִקְדוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה וְאִבְיָטָה אֲרָחוֹתֶיךָ: טז בְּחֻקֶּיךָ אֲשַׁתְּעָשֶׂע לֹא
אֲשַׁבַּח דְּבָרְךָ:

שימוש תהלים

לשכחה

במה יזכה נער (קיט-ב, ט'): [שימוש תהלים לפרק קיט-ב] לשכחה, עוד לפתיחת הלב סב ביעא בשלותה וקלוף יתה וכתו עליו, במה יזכה נער עד לא אשכח דברך. ותורה צוה לנו משה מורשה וכו'. לא ימוש ספר התורה וכו'. ושם שלו פניא"ל. שובניא"ל. מופיא"ל. פתח לבי בתורתך וכל מה שאני לומד אהיה זוכר, ותעשה זה בעת מנחה בתענית יום ה' ויאכל הביצה בבת אחת. עוד יאמר מיד במה יזכה נער עד למדני חקיק ג"פ.

זוהר תהלים

מהמון הזה עתידים הצדיקים לאכל לעולם
הבא
בְּכָל לְבִי דְרָשְׁתִּיךָ, (קיט-ב, ט'): [זוהר שמות, פ'
המון (דף ט"ז ע"א): שְׁנָה רַבִּי אֶלְעָזָר, מֵהֶמֶן
הַזֶּה עֲתִידִים הַצַּדִּיקִים לֶאֱכֹל לְעוֹלָם הַבָּא.
וְאִם תֹּאמַר כִּמוֹ זֶה? לֹא! אֲלֹא יוֹתֵר. שְׁלֹא
הָיָה כִּךָ לְעוֹלָמִים. מֵהוּ? כִּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ
שֶׁכְּתוּב (תהלים כז) לַחֲזוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר
בְּהִיכְלוֹ, וְכָתוּב (ישעיה סב) עֵינַי לֹא רָאִיתָ
אֱלֹהִים זֹלָתְךָ וְגו'. רָאוּ כִּי ה' נָתַן לָכֶם
הַשְׁבֹּת. רַבִּי חִזְקִיָּה פָתַח, (תהלים קל) שִׁיר
הַמַּעֲלֹת מִמַּעַמְמִקִּים קָרְאתִיךָ ה'. שִׁיר
הַמַּעֲלֹת, סֵתֵם וְלֹא פִרַשׁ מִי אָמְרוּ. אֲלֹא
שִׁיר הַמַּעֲלֹת שֶׁעֲתִידִים לֹאמַר כָּל בְּנֵי
הָעוֹלָם, שֶׁעֲתִיד הַשִּׁיר הַזֶּה לְהֹאמַר אוֹתוֹ
לְדוֹרוֹת עוֹלָם. וּמֵהוּ מִמַּעַמְמִקִּים קָרְאתִיךָ?
כִּךָ שְׁנִינוּ, כָּל מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ לְפָנֵי

הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ בְּקִשְׁתּוֹ
וּלְהַתְפַּלֵּל מֵעַמֻּק הַלֵּב כְּדִי שִׁימָצָא לְבוֹ
שָׁלֵם עִם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיִּכְנַן לֵב וַיִּרְצוֹן.
וְהָאֵם דָּוִד אָמַר כֵּךָ, וְהָרִי כְּתוּב בְּכָל לְבִי
דְרָשְׁתִּיךָ, (תהלים קיט) וּפְסוּק זֶה מְסַפֵּק? מֵה
צָרִיךְ מִמַּעַמְמִקִּים? אֲלֹא כֵךָ שְׁנִינוּ, כָּל אָדָם
שֶׁמִּבְקֵשׁ בְּקִשְׁתּוֹ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, צָרִיךְ לִכְנֹן
דַּעְתּוֹ (לבו) וַיִּרְצוֹנוּ מַעֲקָר שֶׁל כָּל הָעֲקָרִים
לְמִשְׁךְ בְּרָכוֹת מֵעַמֻּק הַבָּאָר (של הכל), כְּדִי
שִׁישְׁפִיעַ בְּרָכוֹת מִהַמַּעֲיָן שֶׁל הַכֹּל, וּמֵהוּ?
אוֹתוֹ מְקוֹם שִׁיּוּצָא מִמֶּנּוּ וְנִמְצָא מִמֶּנּוּ אוֹתוֹ
נִהָר, שֶׁכְּתוּב (בראשית ב) וַיִּנְהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן,
וְכָתוּב (תהלים מו) נִהָר פִּלְגִּיו יִשְׁמַחוּ עִיר
אֱלֹהִים. וְזֶה נִקְרָא מִמַּעַמְמִקִּים. עַמֻּק הַכֹּל,
עַמֻּק הַבָּאָר שֶׁמַּעֲיִנוֹת יוֹצְאִים וְשׁוֹפְעִים
לְבָרֶךְ אֶת הַכֹּל, וְזוֹהִי הָרֵאשִׁית לְמִשְׁךְ
בְּרָכוֹת מִמַּעֲלָה לְמַטָּה.